

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark** ... 4
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 334/2002 af 18. februar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa** 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 335/2002 af 22. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 336/2002 af 22. februar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 805/1999 om visse gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten** 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 337/2002 af 22. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 338/2002 af 22. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation 14
- Kommissionens forordning (EF) nr. 339/2002 af 22. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2002 af 22. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langskornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation 16

Kommissionens forordning (EF) nr. 341/2002 af 22. februar 2002 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion	17
Kommissionens forordning (EF) nr. 342/2002 af 22. februar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001	18
★ Rådets direktiv 2002/11/EF af 14. februar 2002 om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin og om ophævelse af direktiv 74/649/EØF	20
II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Europa-Parlamentet og Rådet	
2002/158/EF:	
★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse af 13. december 2001 om udnyttelse af fleksibilitetsinstrumentet (punkt 24 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren)	28
Kommissionen	
2002/159/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 18. februar 2002 om fælles standardskemaer til anvendelse ved forelæggelse af sammenfattende oplysninger om nationale brændstofkvalitetsdata (meddelt under nummer K(2002) 508)	30
2002/160/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 21. februar 2002 om ændring af bilag D til Rådets direktiv 90/426/EØF for så vidt angår test til diagnosticering af afrikansk hestepest ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 556)	37
2002/161/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 22. februar 2002 om godkendelse af de planer, Tyskland har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i Saarland og for nødvaccination mod klassisk svinepest hos vildsvin i Rheinland-Pfalz ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 617)	43
2002/162/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 22. februar 2002 om ændring af beslutning 2001/925/EF, 2002/33/EF og 2002/41/EF for at forlænge gyldighedsperioden for visse beskyttelsesforanstaltninger og nærmere betingelser med hensyn til klassisk svinepest i Spanien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 618)	45
2002/163/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 22. februar 2002 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Luxembourg ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 671)	46

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 332/2002**af 18. februar 2002****om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 119, stk. 1 og 2, træffer Rådet efter henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgørelse om gensidig bistandsydelse i tilfælde af, at en medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance. Artikel 119 definerer ikke det instrument, der skal bruges i forbindelse med den nævnte gensidige bistand.

(2) En långivningstransaktion bør kunne iværksættes så betids, at den begunstigede medlemsstat rettidigt under velordnede valutakursforhold kan træffe økonomisk-politiske foranstaltninger, som kan hindre, at der opstår en akut betalingsbalancetaste, og støtte medlemsstatens bestræbelser for at tilvejebringe konvergens.

(3) I forbindelse med hver transaktion vedrørende långivning til en medlemsstat skal denne stat vedtage økonomisk-politiske foranstaltninger, som kan genskabe eller sikre en holdbar betalingsbalancesituation, og som er afpasset efter, hvor alvorlig situationen er, og hvorledes den udvikler sig.

(4) Der bør på forhånd fastsættes passende procedurer og instrumenter, som giver Fællesskabet og medlemsstaterne mulighed for om nødvendigt at iværksætte en mellemfristet finansiel støtte med kort varsel, særlig såfremt omstændighederne kræver øjeblikkelig handling.

(5) For at sikre finansieringen af den støtte, der bevilges, er det nødvendigt, at Fællesskabet kan udnytte sit gode omdømme til selv at tilvejebringe midler, som det

derefter stiller til rådighed for medlemsstaterne i form af lån. Transaktioner af denne art er nødvendige for at virkeliggøre Fællesskabets mål, således som de er fastsat i traktaten, særlig for så vidt angår den harmoniske udvikling af de økonomiske aktiviteter i Fællesskabet som helhed.

(6) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 blev der til dette formål indført en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ⁽⁴⁾.

(7) Siden den 1. januar 1999 kan de medlemsstater, der deltager i den fælles valuta, ikke længere drage fordel af den mellemfristede finansielle støtte. Den finansielle støttemekanisme bør imidlertid opretholdes, ikke blot for at tilfredsstille de potentielle behov hos de nuværende medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen, men også for at tilfredsstille behovene hos de nye medlemsstater, indtil de indfører euroen.

(8) Indførelsen af den fælles valuta har medført en betydelig reduktion i antallet af medlemsstater, der kan bruge instrumentet. Dette berettiger, at det nuværende rammebeløb på 16 mia. EUR justeres nedad. Långivningsloftet bør ikke desto mindre opretholdes på et tilstrækkeligt højt niveau, sådan at det på en hensigtsmæssig måde kan dække flere medlemsstaters behov på samme tid. En nedsættelse af långivningsrammebeløbet fra 16 mia. EUR til 12 mia. EUR vil være passende for at dække disse behov og endvidere for at tage hensyn til de kommende udvidelser af Den Europæiske Union.

(9) Den åbenbare uligevægt mellem antallet af lande, der potentielt kan tildeles lån i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og antallet af lande, der kan finansiere dem, gør det vanskeligt at opretholde den direkte finansiering af lån, der ydes af alle de andre medlemsstater. Lånene bør derfor udelukkende finansieres via kapitalmarkederne eller de finansielle institutioner, idet disse kapitalkilder nu har nået et udviklingsstade og modenhed, der sætter dem i stand til at løse en sådan finansieringsopgave.

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 199.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6.9.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 151 af 22.5.2001, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 178 af 8.7.1988, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- (10) De nærmere betingelser for at benytte mekanismen bør desuden præciseres i lyset af den indhøstede erfaring, og der bør tages hensyn til de internationale finansmarketers udvikling samt til de tekniske muligheder og begrænsninger, der er forbundet med at anvende disse finansieringskilder.
- (11) Det påhviler Rådet at træffe afgørelse om et lån eller en passende finansieringsfacilitet, den gennemsnitlige løbetid, det samlede beløb og størrelsen af de successive rater. Karakteristikaene ved raterne, løbetiden og rentetypen bør imidlertid fastsættes ved fælles overenskomst mellem den begunstigede medlemsstat og Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at de lånekaraktistika, som den pågældende medlemsstat ønsker, indebærer en finansiering, der er uforenelig med de tekniske begrænsninger, der fastsættes af kapitalmarkederne eller de finansielle institutioner, bør den kunne foreslå alternative finansieringsbetingelser.
- (12) For at finansiere lån, der ydes i henhold til denne forordning, bør Kommissionen på Det Europæiske Fællesskabs vegne bemyndiges til at optage lån på kapitalmarkederne eller hos finansielle institutioner.
- (13) Den finansielle støttemekanisme, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1969/88, bør følgelig tilpasses. For at opnå klarhed bør nævnte forordning erstattes.
- (14) For vedtagelsen af denne forordning, der udelukkende åbner mulighed for ydelse af fællesskabslån via kapitalfremskaffelse på kapitalmarkederne, idet de ikke skal finansieres af de andre medlemsstater, indeholder traktaten ingen anden hjemmel end traktatens artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en fællesskabsmekanisme for mellemfristet finansiell støtte, der giver mulighed for at yde lån til en eller flere medlemsstater, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til betalingsbalancens løbende poster eller kapitalposter. Kun medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen, kan omfattes af denne fællesskabsmekanisme.

Den samlede hovedstol for de lån, der kan ydes medlemsstaterne i henhold til denne mekanisme, er begrænset til 12 mia. EUR.

2. Med henblik herpå er Kommissionen bemyndiget til på Det Europæiske Fællesskabs vegne i overensstemmelse med den afgørelse, som Rådet træffer i henhold til artikel 3 og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, at optage lån på kapitalmarkederne eller i finansielle institutioner.

Artikel 2

Hvis en medlemsstat, som ikke har vedtaget euroen, overvejer at tilvejebringe midler uden for Fællesskabet, hvortil der er knyttet økonomisk-politiske betingelser, hører den først

Kommissionen og de øvrige medlemsstater for bl.a. at undersøge de muligheder, som fællesskabsmekanismen for mellemfristet finansiell støtte frembyder. Denne høring finder sted i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg i overensstemmelse med traktatens artikel 119.

Artikel 3

1. Mekanismen for mellemfristet finansiell støtte kan bringes i anvendelse af Rådet på foranledning af:

- Kommissionen, som handler i henhold til traktatens artikel 119 og efter samråd med den medlemsstat, som ønsker at få adgang til en fællesskabsfinansiering
- en medlemsstat, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til betalingsbalancens løbende poster eller kapitalposter.

2. Efter en undersøgelse af situationen i den medlemsstat, som ønsker at få adgang til mellemfristet finansiell støtte, og af det genopretnings- eller ledsageprogram, som medlemsstaten forelægger til støtte for sin anmodning, træffer Rådet, i princippet under samme samling, afgørelse om:

- ydelse af et lån eller en passende finansieringsfacilitet, beløbs størrelse samt den gennemsnitlige løbetid
- de økonomisk-politiske betingelser, der knyttes til den mellemfristede finansielle støtte med henblik på at genskabe eller sikre en holdbar betalingsbalancesituation
- de vilkår, der knyttes til lånet eller finansieringsfaciliteten, som i princippet udbetales eller aktiveres successivt, idet frigørelsen af hver rate er betinget af, at der foretages en kontrol af de resultater, der er opnået i forbindelse med iværksættelsen af programmet i forhold til de fastsatte mål.

Artikel 4

Hvis der i den periode, hvori der ydes finansiell støtte, indføres eller genindføres restriktioner for kapitalbevægelserne i henhold til traktatens artikel 120, tages de betingelser og nærmere bestemmelser, der er knyttet til den finansielle støtte, op til fornyet overvejelse i henhold til traktatens artikel 119.

Artikel 5

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for med regelmæssige mellemrum og i samarbejde med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg at kontrollere, at den økonomiske politik i den medlemsstat, som har modtaget et lån fra Fællesskabet, er i overensstemmelse med genopretnings- eller ledsageprogrammet og eventuelle andre betingelser, der er vedtaget af Rådet i henhold til artikel 3. Med henblik herpå stiller medlemsstaten alle nødvendige oplysninger til rådighed for Kommissionen. Afhængigt af resultaterne af denne kontrol træffer Kommissionen, efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, afgørelse om de successive udbetalinger af raterne.

Rådet træffer afgørelse om eventuelle tilpasninger af de oprindeligt fastsatte økonomisk-politiske betingelser.

Artikel 6

De lån, der ydes som mellemfristet finansiel støtte, kan anvendes til konsolidering af en støtte, der er ydet af Den Europæiske Centralbank som en meget kortfristet finansieringsfacilitet.

Artikel 7

1. De i artikel 1 omhandlede lånoptagelsestransaktioner og tilsvarende långivningstransaktioner udføres i euro. De sker med samme valørdato og må for Fællesskabet hverken indebære nogen ændring af forfaldsdagen eller risici i tilknytning til valutakurs- og renteudvikling eller nogen anden kommerciel risiko.

Karakteristikaene ved successive rater, som Fællesskabet udbetaler i henhold til den finansielle støttemekanisme, forhandles mellem medlemsstaten og Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at de karakteristika, som medlemsstaten ønsker, medfører en fællesskabsfinansiering, der ikke passer med de tekniske begrænsninger på de finansielle markeder, eller som kan forringe Fællesskabets omdømme som låntager på disse markeder, har den ret til at nægte at godkende disse karakteristika og til at foreslå en alternativ løsning.

Hvis en medlemsstat modtager et lån, hvortil der er knyttet en klausul om indfrielse før forfald, og beslutter at gøre brug af denne mulighed, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

2. På anmodning af debitormedlemsstaten kan Kommissionen, hvis omstændighederne tillader en forbedring af udlånsrentesatsen, foretage en refinansiering eller ændre de finansielle betingelser for sin oprindelige lånoptagelse eller dele heraf.

En sådan refinansiering eller ændring skal finde sted på de vilkår, som er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for de berørte lån

eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for disse transaktioner.

3. Fællesskabets udgifter i forbindelse med iværksættelsen og gennemførelsen af hver transaktion afholdes af den begunstigede medlemsstat.

4. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg holdes løbende underrettet om gennemførelsen af de i stk. 2, første afsnit, omhandlede transaktioner.

Artikel 8

De i artikel 3 og 5 omhandlede afgørelser træffes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Artikel 9

Den Europæiske Centralbank træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre forvaltningen af lånene.

Midlerne udbetales kun til de formål, der er anført i artikel 1.

Artikel 10

Rådet undersøger hvert tredje år på grundlag af en rapport fra Kommissionen, efter udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for den indførte mekanisme, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse.

Artikel 11

Forordning (EØF) nr. 1969/88 ophæves.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 333/2002**af 18. februar 2002****om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2, litra b), punkt iii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Harmonisering af visumpolitikken er et afgørende led i den gradvise skabelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, navnlig i relation til grænsepassage.
- (2) Ifølge foranstaltning nr. 38 i handlingsplanen fra Wien, der blev vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 3. december 1998, bør der lægges vægt på ny teknisk udvikling for at sikre — når det er hensigtsmæssigt — en endnu bedre sikkerhed for den ensartede udformning af visa.
- (3) I henhold til konklusion 22 fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.-16. oktober 1999 bør den fælles aktive politik vedrørende visa og falske dokumenter videreudvikles.
- (4) Arkene til påføring af visum udstedt til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den udstedende medlemsstat, svarer ikke på nuværende tidspunkt til de krævede sikkerhedsstandarder. Det er derfor nødvendigt at harmonisere udformningen af sådanne ark for at gøre dem mere sikre.
- (5) Det ensartet udformede ark bør indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige, og opfylde særdeles høje tekniske krav, navnlig med hensyn til sikring mod efterligning og forfalskning. Det bør desuden kunne anvendes i alle medlemsstater og være forsynet med universelt genkendelige og harmoniserede sikkerhedskarakteristika, som tydeligt kan ses med det blotte øje.
- (6) Denne forordning fastsætter udelukkende beskrivelsen af den ensartede udformning. Den skal suppleres med yderligere tekniske specifikationer, der skal hemmeligholdes for at forebygge efterligning og forfalskning, og som ikke må indeholde persondata eller henvisning til sådanne data. Beføjelse til at vedtage sådanne tekniske specifikationer bør tillægges Kommissionen, der skal bistås af det udvalg, der blev nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa ⁽³⁾.

(7) For at forhindre, at flere personer end nødvendigt får adgang til de pågældende oplysninger, bør hver medlemsstat udpege et og kun et organ med ansvar for at trykke de ensartet udformede ark til påføring af visum, dog således at de om nødvendigt kan udpege et andet organ i stedet. Hver medlemsstat bør meddele Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på det udpegede organ.

(8) Medlemsstaterne bør sammen med Kommissionen håndhæve relevante foranstaltninger, så behandlingen af personoplysninger overholder beskyttelsesstandarderne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁴⁾.

(9) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa berører ikke de gældende regler for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.

(10) I relation til gennemførelsen af associeringsaftalen med Norge og Island udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne som omhandlet i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

(11) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 3. juli 2001, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(12) I medfør af artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning. Med forbehold af artikel 4 i nævnte protokol finder bestemmelserne i denne forordning derfor ikke anvendelse i Irland.

(13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾ —

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 301.

⁽²⁾ Udtalelse af 12.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning forstås ved »ark til påføring af visum« det dokument, som myndighederne i en medlemsstat udsteder til en person, hvis rejsedokument ikke anerkendes af denne medlemsstat, og hvorpå denne stats kompetente myndighed anbringer et visum.

2. Arket til påføring af visum skal udformes ensartet som foreskrevet i bilaget.

3. Er indehaveren af et sådant ark til påføring af visum ledsaget af sine pårørende, afgør den enkelte medlemsstat, om der skal udstedes separate visumark til familieoverhovedet og de enkelte pårørende.

Artikel 2

De tekniske specifikationer for det ensartet udformede ark til påføring af visum og specifikationerne i relation til nedenstående skal indføres i overensstemmelse med den procedure, der er nævnt i artikel 5, stk. 2:

- a) sikkerhedselementer og sikkerhedskrav, herunder forbedrede standarder til bekæmpelse af efterligning og forfalskning
- b) tekniske fremgangsmåder ved og regler for udfyldelse af det ensartet udformede ark til påføring af visum.

Artikel 3

De i artikel 2 nævnte specifikationer er hemmelige. De meddeles kun til de organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen af det ensartet udformede ark, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.

Hver medlemsstat udpeger et og kun et organ, der har ansvaret for trykning af ensartet udformede ark. Medlemsstaten meddeler Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på dette organ. Et og samme organ kan udpeges af to eller flere medlemsstater til dette formål. Hver medlemsstat har ret til i stedet at udpege et andet organ. Den underretter i så fald Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Artikel 4

Medmindre andet følger af bestemmelserne om databeskyttelse, har den person, til hvem det ensartet udformede ark er udstedt,

ret til at kontrollere de personoplysninger, der figurerer på arket, og til om fornødent at få dem rettet eller slettet.

Det ensartet udformede ark må ikke indeholde maskinlæsbare oplysninger, bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i bilaget, eller hvis disse oplysninger er angivet i det tilsvarende rejsedokument.

Artikel 5

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.

2. Når der henvises til bestemmelserne i denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Hvis medlemsstaterne anvender konceptet fra det ensartet udformede ark til andre formål end de i artikel 1 omhandlede, træffes der passende foranstaltninger til at sikre, at forveksling med det i artikel 1 omhandlede ark er udelukket.

Artikel 8

Medlemsstaterne anvender det ensartet udformede ark til påføring af visum senest to år efter vedtagelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a). Gyldigheden af visa, der allerede er udstedt på andre ark, berøres imidlertid ikke af indførelsen af det ensartet udformede ark til påføring af visum, medmindre den pågældende medlemsstat bestemmer andet.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

BILAG

Name of Member State Nom de l'État membre	
Form for affixing a visa Feuillet pour l'apposition d'un visa	
N°	
Issuing authority: Autorité de délivrance:	
..... (1) Date: Date Stamp Cachet Signature Signature	
Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area. Inscrire les nom, prénom(s), date de naissance et numéro de passeport du titulaire dans le cas où le numéro du passeport n'est pas indiqué dans la zone réservée à la lecture machine.	
Vignette VISA	

(1) Den trykte tekst skal anføres på engelsk og fransk. Den udstedende medlemsstat kan tilføje andre sprog. Dog kan ordene »Ark til påføring af visum« og »Visummærkat«, navn på den udstedende medlemsstat og anvisningerne anføres på ethvert sprog.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 334/2002**af 18. februar 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), punkt iii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EF) nr. 1683/95 ⁽³⁾ indførtes en ensartet udformning af visa.

(2) Ifølge foranstaltning nr. 38 i handlingsplanen fra Wien, der blev vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 3. december 1998, bør der lægges vægt på ny teknisk udvikling for at sikre — når det er hensigtsmæssigt — en endnu bedre sikkerhed for den ensartede udformning af visa.

(3) I henhold til konklusion 22 fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15.-16. oktober 1999 bør den fælles aktive politik vedrørende visa og falske dokumenter videreudvikles.

(4) Indførelsen af et ensartet udformet visum er et væsentligt element i harmoniseringen af visumpolitikken.

(5) Det er nødvendigt at indføre bestemmelser om indførelse af fælles standarder for iværksættelsen af den ensartede visumudformning, navnlig for så vidt angår de tekniske standarder og fremgangsmåder, der skal anvendes ved udfyldelsen af blanketten.

(6) Anbringelsen af et integreret fotografi, der er fremstillet i overensstemmelse med høje sikkerhedsstandarder, er et første skridt på vejen mod anvendelsen af elementer, der giver større sikkerhed for, at der er forbindelse mellem indehaveren og visummet, hvilket i høj grad bidrager til at sikre, at det ensartede udformede visum også beskyttes mod svigagtig anvendelse. Der vil blive taget hensyn til de specifikationer, der er fastsat i dokument 9303 fra ICAO (Organisationen for International Civil Luftfart) om maskinlæsbare dokumenter.

(7) Fælles standarder for iværksættelsen af den ensartede udformning af visa er afgørende for, at man kan sikre et

højt teknisk niveau og lette afsløringen af efterligninger eller forfalskninger af visummærkater.

(8) Beføjelserne til at vedtage disse fælles standarder bør tillægges det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95, som bør tilpasses for at tage hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(9) Forordning (EF) nr. 1683/95 bør derfor ændres.

(10) De foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning med henblik på at gøre den ensartede udformning af visa mere sikker, påvirker ikke reglerne for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.

(11) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa berører ikke de gældende regler for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.

(12) For så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne, og den falder ind under artikel 1, litra B), i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ⁽⁵⁾.

(13) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 4. december 2001 meddelt, at Det Forenede Kongerige ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(14) I medfør af artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning. Med forbehold af artikel 4 i nævnte protokol finder bestemmelserne i denne forordning derfor ikke anvendelse i Irland —

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 310.

⁽²⁾ Udtalelse af 12.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1683/95 ændres således:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Yderligere tekniske specifikationer for den ensartede udformning af visa fastlægges efter proceduren i artikel 6, stk. 2, for så vidt angår:

- a) yderligere sikkerhedselementer og -krav, herunder forbedrede standarder til nedbringelse af risikoen for efterligning og forfalskning
- b) tekniske standarder og fremgangsmåder, der skal anvendes ved udfyldelsen af det ensartet udformede visum.

2. Mærkatens farver kan ændres efter proceduren i artikel 6, stk. 2.«

2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF (*).

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

3) I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»Senest fem år efter vedtagelsen af de i artikel 2 nævnte foranstaltninger skal det integrerede fotografi, der er nævnt i punkt 2a i bilaget, figurere på visummærkatene.«

4) I bilaget indsættes følgende punkt:

»2a. På dette sted skal der indsættes et integreret fotografi, der er fremstillet i overensstemmelse med høje sikkerhedsstandarder.«

Artikel 2

Første afsnit i bilag 8 vil i den endelige udgave af De Fælles Konsulære Instrukser og bilag 6 til den endelige udgave af Den Fælles Håndbog, således som de foreligger efter Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 ⁽¹⁾ affattes således:

»De tekniske og sikkerhedsmæssige karakteristika for modellerne til visummærkat er indeholdt i eller vedtages på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (*), som ændret ved forordning (EF) nr. 334/2001 (**).

(*) EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

(**) EFT L 53 af 23.2.2002, s. 7.«

Artikel 3

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt de pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 317.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 335/2002
af 22. februar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	173,2
	204	135,4
	212	198,3
	624	156,1
	999	165,8
0707 00 05	052	179,3
	068	130,1
	220	175,4
	624	237,7
	628	171,8
0709 10 00	999	178,9
	220	242,2
	999	242,2
0709 90 70	052	167,5
	204	161,6
	999	164,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,6
	204	52,5
	212	45,9
	220	44,9
	508	22,3
	600	63,2
	624	74,5
	999	50,8
0805 20 10	052	83,4
	204	85,3
	999	84,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,6
	204	93,9
	220	59,3
	464	114,9
	600	114,3
	624	87,4
	662	33,9
	999	81,0
	052	51,3
0805 50 10	600	60,3
	999	55,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6
	388	126,2
	400	126,2
	404	94,8
	508	112,1
	528	104,2
	720	124,4
	728	130,0
	999	107,4
	388	102,4
	400	103,3
0808 20 50	512	87,8
	528	82,4
	720	116,7
	999	98,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 336/2002**af 22. februar 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 805/1999 om visse gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejs-transporten**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

dernes forskellige sektorer må »gammelt for nyt«-reglens kompensationsforhold igen reduceres.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 af 29. marts 1999 om en kapacitetspolitik for Fællesskabets indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 718/1999 fastsætter Kommissionen de praktiske bestemmelser om gennemførelse af den kapacitetspolitik for indlandsflåden, der er fastlagt i samme forordning.

(2) Artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 805/1999 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 997/2001 ⁽³⁾, om visse gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999, fastsætter »gammelt for nyt«-reglens kompensationsforhold med virkning fra den 29. april 1999.

(3) Artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 718/1999 fastsætter, at »gammelt for nyt«-reglens kompensationsforhold reduceres løbende, således at det hurtigst muligt og i regelmæssige etaper nedbringes til nul senest den 29. april 2003.

(4) »Gammelt for nyt«-reglens kompensationsforhold er blevet reduceret med virkning fra tyvendedagen efter offentliggørelsen, dvs. fra den 3. august 2000, ved artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1532/2000 ⁽⁴⁾ om ændring af forordning (EF) nr. 805/1999. De er igen blevet reduceret ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 997/2001 med virkning fra tyvendedagen efter offentliggørelsen, dvs. den 18. juni 2001.

(5) I betragtning af forpligtelsen til at nedbringe kompensationsforholdene til nul senest den 29. april 2003 og i betragtning af en økonomiske udvikling i indlandsflå-

(6) Der må derfor foretages en tilpasning af »gammelt for nyt«-reglens forskellige kompensationsforhold, der er omtalt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 718/1999 og fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 805/1999, men sådan at resultaterne af den strukturelle saneringsindsats, der har været ført siden 1990, ikke går tabt. Under hensyntagen til en vis generel vækst inden for indlands-transport og bibeholdelse af ligevægt mellem de tre sektorer, og under hensyntagen til deres specifikke træk, må kompensationsforholdene derfor halveres, så forholdet for tørlastbåde er 0,30:1, for tankskibe 0,45:1 og for skubbebåde 0,125:1.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger har været genstand for en udtalelse fra den sagkyndige gruppe vedrørende kapacitetspolitik og fremmeindsats for EF-flåderne, der er beskrevet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 805/1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 805/1999 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, nr. 1, indsættes i stedet for »0,60:1« tallene »0,30:1«.

2) I artikel 4, nr. 2, indsættes i stedet for »0,90:1« tallene »0,45:1«.

3) I artikel 4, nr. 3, indsættes i stedet for »0,25:1« tallene »0,125:1«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 90 af 2.4.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 139 af 23.5.2001, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 74.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 337/2002**af 22. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. februar 2002, til 193,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 338/2002**af 22. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2008/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. februar 2002, til 212,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 339/2002**af 22. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2009/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. februar 2002, til 203,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 340/2002**af 22. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 15. til den 21. februar 2002, til 297,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 341/2002**af 22. februar 2002****om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede
licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2011/2001 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 18. til 21. februar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 342/2002
af 22. februar 2002
om ændring af forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2595/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 åbnes eller suspenderes en licitation med henblik på opkøb af oksekød afhængig af den gennemsnitlige markedspris for referenceklassen i de to ugers prisnoteringer umiddelbart inden licitationen.

- (2) Anvendelsen af ovennævnte artikel 2 medfører, at der åbnes for opkøb ved licitation i en række medlemsstater. Kommissionens forordning (EF) nr. 713/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 228/2002 ⁽⁶⁾, om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) Da denne forordning straks bør finde anvendelse, er det nødvendigt, at den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 713/2001 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 95 af 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 38 af 8.2.2002, s. 14.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro

Medlemsstat

Mitgliedstaat

Κράτος μέλος

Member State

État membre

Stati membri

Lidstaat

Estado-Membro

Jäsenvaltiot

Medlemsstat

Belgique/België

Deutschland

Österreich

Nederland

España

France

Finland

Luxembourg

Ireland

RÅDETS DIREKTIV 2002/11/EF**af 14. februar 2002****om ændring af direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin og om ophævelse af direktiv 74/649/EØF**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i konsolideringen af det indre marked og under hensyn til de indhøstede erfaringer bør visse bestemmelser i direktiv 68/193/EØF ⁽⁴⁾ ændres eller ophæves for at fjerne enhver handelshindring, som kan hæmme den fri omsætning af formeringsmateriale af vin i Fællesskabet. Til det formål bør medlemsstaterne ikke længere have mulighed for ensidigt at fravige direktivets bestemmelser.
- (2) Det bør under visse betingelser være muligt at bringe formeringsmateriale i handelen, som er produceret efter nye produktionsmetoder.
- (3) Kommissionen bør med bistand fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug kunne fastsætte, på hvilke betingelser medlemsstaterne kan give tilladelse til handel med formeringsmateriale, der skal bruges til forsøg, videnskabelige formål eller fremavlsarbejde.
- (4) På baggrund af de erfaringer, der er gjort inden for andre områder med handel med frø og formeringsmateriale, bør der på visse betingelser gennemføres tidsbegrænsede forsøg for at finde bedre alternativer til visse bestemmelser i direktiv 68/193/EØF.
- (5) Som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling er det nu muligt at foretage genetiske modifikationer af druesorter. Det er derfor vigtigt, at genetisk modificerede druesorter kun godkendes, hvis der er truffet alle foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet.
- (6) Der bør foretages en specifik miljørisikovurdering svarende til den, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om

udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽⁵⁾, når formeringsmateriale af druesorter består af genetisk modificerede organismer. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til forordning, som sikrer, at risikovurderingen og andre relevante krav især med hensyn til risikohåndtering, mærkning, passende overvågning, information af offentligheden og en beskyttelsesklause, svarer til kravene i direktiv 2001/18/EF. Indtil nævnte forordning træder i kraft, bør bestemmelserne i direktiv 2001/18/EF fortsat finde anvendelse.

- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽⁶⁾ indeholder bestemmelser om genetisk modificerede levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser. For at afgøre, om der kan gives tilladelse til markedsføring af en genetisk modificeret druesort, må det af hensyn til folkesundheden sikres, at nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser er blevet underkastet en sikkerhedsvurdering.
- (8) For at sikre en rimelig kontrol med transporten af vegetativt formeringsmateriale af vin bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at et ledsagedokument skal ledsage partierne.
- (9) Det er ønskeligt at sikre, at den genetiske diversitet bevares. Der bør fastsættes ad hoc-foranstaltninger til bevarelse af biodiversiteten, som sikrer, at de eksisterende sorter bevares. Kommissionen tager ikke kun hensyn til begreberne sort, men også til begreberne genotype og klon.
- (10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 68/193/EØF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁷⁾.
- (11) Rådets direktiv 74/649/EØF af 9. november 1974 om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin fremstillet i tredjelande ⁽⁸⁾ bør ophæves —

⁽¹⁾ EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 77.

⁽²⁾ EFT C 197 af 12.7.2001, s. 24.

⁽³⁾ EFT C 268 af 19.9.2000, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT L 93 af 17.4.1968, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT L 352 af 28.12.1974, s. 45.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 68/193/EØF ændres således:

1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. I dette direktiv forstås ved:

A. *Vin*: planter af slægten *Vitis* (L.), der er bestemt til produktion af vindruer eller til anvendelse som formeringsmateriale for sådanne planter.

AA. *Sort*: en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der kan:

- a) defineres på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper
- b) skelnes fra enhver anden bestand af planter på grundlag af mindst et af de nævnte kendetegn, og
- c) betragtes som en enhed hvad angår dens egnethed til at blive formeret uforandret.

AB. *Klon*: en klon er et vegetativt afkom af en vinstok, som er udvalgt på grund af sin sortsægthed, sine fænotypiske kendetegn og sin sundhedstilstand.

B. *Formeringsmateriale*:

i) *vinplanter*

- a) stiklinger med rod: rodede, men ikke podede delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, der er bestemt til direkte udplantning eller til anvendelse som grundstamme
- b) podet vin: grundstammer med rod, der er podede med træagtige eller urteagtige ædelris

ii) *vegetativt materiale af vin*

- a) ranker: 1-årige stiklinger
- b) urteagtige stiklinger: ikke-træagtige stiklinger
- c) grundstammestiklinger: delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, bestemt til produktion af grundstammer
- d) podekviste: delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, bestemt til podning af grundstammer
- e) stiklinger uden rod: delstykker af vinranker eller urteagtige stiklinger, der er bestemt til produktion af vinplanter.

C. *Moderkvarterer*: plantninger med vin, der er bestemt til produktion af stiklinger, grundstammestiklinger og podekviste.

D. *Vinplanteskole*: virksomhed, der producerer vinplanter enten ved stiklinger eller ved podning.

DA. *Udgangsformeringsmateriale*: formeringsmateriale

- a) som er produceret på avlerens ansvar efter generelt anerkendte metoder til bevarelse af sortens eller, hvis det er relevant, klonens identitet og til forebyggelse af sygdomme
- b) som er bestemt til produktion af basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale
- c) som opfylder betingelserne i bilag I og II for basisformeringsmateriale. Disse bilag kan ændres efter proceduren i artikel 17, stk. 2, med henblik på at fastsætte supplerende eller strengere betingelser for anerkendelse af udgangsformeringsmateriale
- d) for hvilket det ved officiel kontrol er konstateret, at de førnævnte betingelser er opfyldt.

E. *Basisformeringsmateriale*: formeringsmateriale

- a) som er produceret på avlerens ansvar efter generelt anerkendte metoder til bevarelse af sortens eller, hvis det er relevant, klonens identitet og til forebyggelse af sygdomme, og som ad vegetativ vej stammer umiddelbart fra udgangsformeringsmateriale
- b) som er bestemt til produktion af certificeret formeringsmateriale
- c) som opfylder betingelserne i bilag I og II for basisformeringsmateriale, og
- d) for hvilket det ved officiel kontrol er konstateret, at de førnævnte betingelser er opfyldt.

F. *Certificeret formeringsmateriale*: formeringsmateriale

- a) der direkte stammer fra basisformeringsmateriale eller udgangsformeringsmateriale
- b) som er bestemt
 - til produktion af plantemateriale eller af plantedele, der tjener til vindrueproduktion, eller
 - til produktion af vindruer
- c) som opfylder betingelserne i bilag I og II for certificeret formeringsmateriale
- d) for hvilket det ved en officiel kontrol er blevet konstateret, at de førnævnte betingelser er opfyldt.

G. *Standardformeringsmateriale*: formeringsmateriale

- a) som er sortsægte og sortsren
- b) som er bestemt
 - til produktion af plantemateriale eller af plantedele, der tjener til vindrueproduktion, eller
 - til produktion af vindruer
- c) som opfylder betingelserne i bilag I og II for standardformeringsmateriale, og
- d) for hvilket det ved officiel kontrol er blevet konstateret, at de førnævnte betingelser er opfyldt.

H. *Officielle foranstaltninger*: foranstaltninger, som gennemføres

- a) af en stats myndigheder eller
- b) på en stats ansvar af offentligretlige eller privatretlige juridiske personer eller
- c) ved bistandsvirksomhed også under en stats kontrol af edsvorne fysiske personer

under forudsætning af, at de under litra b) og c) nævnte personer ikke har nogen økonomisk interesse i resultatet af disse foranstaltninger.

I. *Handel*:

Salg, besiddelse med henblik på salg, udbud til salg og enhver overdragelse, levering eller overførsel af formeringsmateriale til tredjepart, mod vederlag eller vederlagsfrit, med henblik på kommerciel udnyttelse.

Handel omfatter ikke udveksling af formeringsmateriale, der ikke tager sigte på kommerciel udnyttelse af sorten, såsom

- a) levering af formeringsmateriale til officielle forsøgs- og inspektionsorganer
- b) levering af formeringsmateriale til tjenesteydere med henblik på forarbejdning eller pakning under forudsætning af, at tjenesteyderen ikke får adkomst til det leverede formeringsmateriale.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne bestemmelse vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 3.

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne foreskriver, at vinformeringsmateriale kun må bringes i handelen

- a) hvis det er blevet officielt anerkendt som udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale eller for så vidt angår formeringsmateriale, der ikke skal bruges til grundstammer,

hvis det drejer sig om officielt kontrolleret standardformeringsmateriale, og

- b) hvis det opfylder betingelserne i bilag II.

2. Medlemsstaterne kan indtil den 1. januar 2005 som en overgangsforanstaltning uanset stk. 1 tillade, at standardformeringsmateriale bringes i handelen på deres eget område, hvis det skal bruges til grundstammer og kommer fra moderkvarterer, der stadig eksisterer den 23. februar 2002.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne give producenter på deres eget område tilladelse til at bringe passende mængder formeringsmateriale i handelen, hvis det skal bruges til:

- a) forsøg eller videnskabelige formål
- b) fremavlsarbejde
- c) foranstaltninger til bevarelse af genetisk diversitet.

Betingelserne for, at medlemsstaterne kan give sådanne tilladelser, kan fastlægges efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

I forbindelse med genetisk modificeret materiale kan denne tilladelse kun gives, hvis der er truffet alle passende foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet. Ved den miljörisikovurdering og de andre kontroller, der skal foretages i denne forbindelse, finder bestemmelserne i artikel 5ba tilsvarende anvendelse.

4. For formeringsmateriale, der er produceret ved hjælp af in vitro-teknik, kan følgende bestemmelser fastsættes efter proceduren i artikel 17, stk. 2:

- a) undtagelse fra specifikke bestemmelser i nærværende direktiv
- b) betingelser gældende for denne form for formeringsmateriale
- c) betegnelser for denne form for formeringsmateriale
- d) betingelser med hensyn til garantien for, at sortsægtigheden er dokumenteret.

5. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 17, stk. 3, fastsætte, at formeringsmateriale — bortset fra materiale, der skal bruges til grundstammer — kun må bringes i handelen fra bestemte datoer, hvis det er blevet anerkendt officielt som udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale:

- a) for så vidt angår visse druesorter på hele Fællesskabets område, i det omfang Fællesskabets behov for disse sorter under hensyn til deres genetiske diversitet — eventuelt efter et fastlagt program — kan dækkes ved hjælp af formeringsmateriale, der er blevet anerkendt officielt som udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale eller certificeret formeringsmateriale, og

b) for så vidt angår formeringsmateriale af andre sorter end dem, der er nævnt i litra a), hvis det skal bruges på de medlemsstaters områder, som i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv havde foreskrevet, at formeringsmateriale af kategorien standardmateriale ikke længere kunne bringes i handelen.»

3) I artikel 4 indsættes følgende nye stykke:

»Denne bestemmelse anvendes ikke, når det gælder podning, for formeringsmateriale produceret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, når det er anerkendt som ligestillet, jf. artikel 15, stk. 2.«

4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. Hver medlemsstat udarbejder en sortliste over de druesorter, der officielt er godkendt til anerkendelse samt til kontrol med standardformeringsmateriale på dens område. Sortslisten kan konsulteres af alle. Sortslisten angiver de væsentlige morfologiske og fysiologiske egenskaber, hvorved sorterne adskiller sig fra hinanden. For så vidt angår de sorter, der allerede var godkendt pr. 31. december 1971, kan der henvises til beskrivelsen i de officielle ampelografiske tidsskrifter.

2. Medlemsstaterne sørger for, at sorter, der er opført på andre medlemsstaters sortlister, også godkendes til anerkendelse og kontrol med standardformeringsmateriale på deres eget område, jf. dog Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (*) for så vidt angår de almindelige regler for klassificering af druesorter.

3. Hver medlemsstat udarbejder også, hvis det er relevant, en liste over de kloner, der officielt er godkendt til anerkendelse på dens område.

Medlemsstaterne sørger for, at de kloner, der er godkendt til anerkendelse i en anden medlemsstat, ligeledes godkendes til anerkendelse på deres eget område.

(*) EFT L 179 af 17.7.1999, s. 1.»

5) Artikel 5b affattes således:

»Artikel 5b

1. En sort anses for at være selvstændig, når den på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper, tydeligt adskiller sig fra enhver anden sort, hvis eksistens er almindeligt kendt i Fællesskabet.

En sort, der er kendt i Fællesskabet, er enhver sort, der på det tidspunkt, hvor der behørigt indgives ansøgning om godkendelse af den, enten er opført på den berørte medlemsstats eller en anden medlemsstats sortliste eller

søges godkendt i den berørte medlemsstat eller i en anden medlemsstat, medmindre ovennævnte betingelser ikke længere er opfyldt i alle de berørte medlemsstater, når der skal træffes afgørelse om anmodningen om godkendelse af den sort, der skal bedømmes.

2. En sort anses for at være stabil, hvis forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen, forbliver uændret efter gentagen formering.

3. En sort anses for at være ensartet, hvis den, bortset fra den variation, der kan forventes som følge af særlige forhold ved formeringen, er tilstrækkelig ensartet med hensyn til forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen.»

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5ba

1. For så vidt angår en genetisk modificeret druesort som omhandlet i artikel 2, nr. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (*) godkendes sorten kun, hvis der er truffet alle passende foranstaltninger for at undgå risiko for menneskers sundhed og miljøet.

2. For så vidt angår en genetisk modificeret sort som omhandlet i stk. 1

a) skal der foretages en specifik miljörisikovurdering svarende til den, der er fastsat i direktiv 2001/18/EF, i overensstemmelse med principperne i bilag II og på grundlag af oplysningerne i bilag III til det nævnte direktiv

b) indføres der på forslag af Kommissionen i en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet procedurer, der sikrer en specifik risikovurdering og andre relevante krav, især med hensyn til risikohåndtering, mærkning, passende overvågning, information af offentligheden og en beskyttelsesklause, som svarer til kravene i direktiv 2001/18/EF. Indtil nævnte forordnings ikrafttræden opføres de genetisk modificerede sorter først på de nationale sortlister efter at være godkendt til at blive bragt i handelen i overensstemmelse med direktiv 2001/18/EF

c) artikel 13-24 i direktiv 2001/18/EF finder ikke længere anvendelse på genetisk modificerede druesorter, der er godkendt efter den i litra b) nævnte forordning.

3. Hvis produkter, som er fremstillet af vinformeringsmateriale, er bestemt til anvendelse som et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens henhørende under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser (**), må det, før genetisk modificerede druesorter godkendes, sikres, at de deraf fremstillede levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser ikke:

- a) udgør en fare for forbrugerne
- b) vildleder forbrugerne
- c) afviger så meget fra de levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som de skal erstatte, at normal indtagelse af dem vil være ernæringsmæssigt uheldigt for forbrugerne.

Er produkter fra en af de sorter, der er omhandlet i dette direktiv, bestemt til anvendelse som et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens henhørende under forordning (EF) nr. 258/97, godkendes sorten kun, hvis levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen allerede er tilladt efter nævnte forordning.

(*) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

(**) EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

7) Artikel 5c affattes således:

»Artikel 5c

Medlemsstaterne sikrer, at sorter og, hvis det er relevant, kloner, der stammer fra andre medlemsstater, særlig hvad angår godkendelsesbehandlingen, er undergivet de samme betingelser som de nationale sorter eller kloner.

8) Artikel 5e, stk. 2, affattes således:

»2. Ansøgninger eller tilbagetrækning af ansøgninger om godkendelse af en sort, opførelse af sorter på en sortsliste samt forskellige ændringer af denne meddeles straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen. På grundlag af medlemsstaternes meddelelser offentliggør Kommissionen en fælles sortsliste.»

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5f

Medlemsstaterne sørger for, at genetisk modificerede sorter, der er blevet godkendt, klart er opført som sådanne på sortslisten. De skal desuden sørge for, at enhver, der bringer en sådan sort i handelen, klart i sit salgskatalog anfører, at sorten er genetisk modificeret, og angiver formålet med modifikation.

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5g

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de på listen opførte sorter eller, hvis det er relevant, kloner bevares ved systematisk opretholdelsesavl.

2. Systematisk opretholdelsesavl skal altid kunne kontrolleres på grundlag af de registreringer, der er foretaget af den eller de ansvarlige for sortens og, hvis det er relevant, klonens bevarelse.

3. Den ansvarlige for sortens eller klonens bevarelse kan blive bedt om at udlevere prøver. De kan om nødvendigt udtages officielt.

4. Hvis opretholdelsesavl udføres i en anden medlemsstat end den, hvor sorten er godkendt, yder de pågældende medlemsstater hinanden administrativ bistand med kontrollen.

11) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Medlemsstaterne foreskriver, at formeringsmateriale under høsten, bearbejdningen, lagringen, transporten og produktionen holdes adskilt i partier og kendetegnes efter sort og i givet fald for så vidt angår udgangsformeringsmateriale, basisformeringsmateriale og certificeret formeringsmateriale, efter klonavl.

12) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset stk. 1 om behandling, emballering, lukning og mærkning fastlægger Kommissionen efter proceduren i artikel 17, stk. 2, de bestemmelser, der gælder for salg af små mængder, der leveres til den endelige forbruger, samt salg af urtepotte-, kasse- og kartonnagevinstokke.»

13) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Medlemsstaterne foreskriver, at pakninger og bundter af formeringsmateriale lukkes officielt eller under officiel kontrol på en sådan måde, at de ikke kan åbnes, uden at lukkeanordningen ødelægges, eller uden at det kan ses på den i artikel 10, stk. 1, omhandlede officielle mærkeseddel eller — i tilfældet af pakninger — på pakningen. For at sikre, at pakningen er lukket, skal der på lukkeanordningen mindst være anbragt ovennævnte officielle mærkeseddel eller en officiel forsegling. Efter proceduren i artikel 17, stk. 2, kan det konstateres, om en bestemt lukkeanordning er i overensstemmelse med nærværende artikel. Hvis der foretages en eller flere nye lukninger, skal det foregå officielt eller under officiel kontrol.

14) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Medlemsstaterne foreskriver, at pakningerne og bundterne af formeringsmateriale på den udvendige side i overensstemmelse med bilag IV forsynes med en officiel mærkeseddel på et af Fællesskabets officielle sprog;

fastgørelsen sikres af lukkeanordningen. Mærkesedlens farve er hvid med en diagonal violet tværstribet for udgangsformeringsmateriale, hvid for basisformeringsmateriale, blå for certificeret formeringsmateriale og mørkegul for standardformeringsmateriale.

2. Medlemsstaterne kan dog give producenter på deres eget område tilladelse til samlet at sælge flere pakninger eller bundter af podede vinstokke eller af stiklinger med rod med samme egenskaber og forsynet med kun én mærkeseddel i overensstemmelse med bilag IV. I så fald bindes disse pakninger eller bundter sammen, så at båndet ved adskillelse af pakningerne eller bundterne bliver ødelagt og ikke kan genanbringes. Mærkesedlen fastgøres med dette bånd. Det er ikke tilladt at foretage ny sammenbinding.

3. Med forbehold af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan medlemsstaterne fastsætte, at hver levering af materiale, der er produceret på deres eget område, desuden ledsages af et ensartet dokument med følgende oplysninger: varens art, sort og i givet fald klon, kategori, mængde, afsender og modtager. De nærmere bestemmelser vedrørende dette ledsagedokument fastsættes efter proceduren i artikel 17, stk. 3, i nærværende direktiv.

4. Den officielle mærkeseddel, der er omhandlet i stk. 1, kan ligeledes omfatte ledsagedokumenter vedrørende plantesundhed, jf. Kommissionens direktiv 92/105/EØF (*), hvorved der indføres en standardisering af plantepas. Alle betingelser vedrørende den officielle mærkeseddel og plantepassene fastlægges og anerkendes imidlertid som ligestillede.

5. Medlemsstaterne fastsætter, at de officielle mærkesedler skal opbevares mindst et år hos modtageren af det vegetative formeringsmateriale af vin, hvor det skal være til rådighed for den officielle kontroltjeneste.

6. Kommissionen udarbejder senest den 23. februar 2004 en rapport, eventuelt ledsaget af forslag, om omsætningen af formeringsmateriale af vin, herunder navnlig brugen af de officielle mærkesedler og af de ledsagedokumenter, som indføres af medlemsstaterne.

(*) EFT L 4 af 8.1.1993, s. 22.

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Når det drejer sig om formeringsmateriale af en genetisk modificeret sort, skal det på mærkesedler og dokumenter af enhver art, såvel officielle som uofficielle, der er fastgjort til eller ledsager det pågældende parti formeringsmateriale, jf. bestemmelserne i dette direktiv, være klart angivet, at sorten er genetisk modificeret, og navnet på de genetisk modificerede organismer skal anføres.

16) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Uden at det berører de frie varebevægelser for materialer inden for Fællesskabet, træffer medlemsstaterne alle de fornødne foranstaltninger for at sikre, at følgende oplysninger gives til den kompetente myndighed, når formeringsmateriale fra et tredjeland bringes i handelen:

- a) art (botanisk betegnelse)
- b) sort, og hvis det er relevant, klon, idet disse oplysninger for så vidt angår podet vin anvendes for både grundstammer og podekviste
- c) kategori
- d) arten af formeringsmaterialet
- e) produktionsland og officiel kontrolmyndighed
- f) afsendelsesland, hvis det adskiller sig fra produktionslandet
- g) importør
- h) mængde.

De nærmere bestemmelser om, hvordan disse oplysninger skal gives, kan fastsættes efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

17) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Medlemsstaterne sørger for, at formeringsmateriale, der bringes i handelen i overensstemmelse med dette direktiv enten gennem obligatoriske eller frivillige foranstaltninger, kun er underlagt de i dette direktiv fastsatte handelsbegrænsninger, hvad angår dets egenskaber, kontrolforanstaltningerne, mærkningen og lukningen.

18) Artikel 12a affattes således:

»Artikel 12a

Medlemsstaterne sørger for, at formeringsmateriale af druesorter og, hvis det er relevant, kloner, som i en medlemsstat officielt er godkendt til anerkendelse samt til kontrol med standardformeringsmateriale i overensstemmelse med dette direktiv, ikke på deres område er underlagt nogen handelsbegrænsning, hvad sorten angår, og, hvis det er relevant, hvad klonen angår, jf. dog forordning (EF) nr. 1493/1999.

19) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. For at afhjælpe midlertidige vanskeligheder i Fællesskabet med hensyn til forsyning med formeringsmateriale, der ikke kan overvindes på anden måde, kan der efter proceduren i artikel 17, stk. 2, træffes afgørelse om, at medlemsstaterne for en bestemt periode giver tilladelse til, at der i hele Fællesskabet bringes den nødvendige mængde formeringsmateriale i handelen af en kategori, der er underlagt mindre strenge krav.

20) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

For at finde bedre løsninger til erstatning for visse bestemmelser i dette direktiv kan der efter proceduren i artikel 17, stk. 3, træffes afgørelse om, at der på fællesskabsniveau skal gennemføres tidsbegrænsede forsøg på særlige betingelser.«

21) Artikel 15, stk. 2, affattes således:

»2. a) På forslag af Kommissionen afgør Rådet med kvalificeret flertal, om vegetativt formeringsmateriale af vin, der er produceret i et tredjeland, frembyder samme garanti vedrørende betingelser for godkendelse og foranstaltninger, som skal sikre deres produktion med henblik på markedsføring, som materiale, der er produceret i Fællesskabet og opfylder kravene i dette direktiv.

b) Rådet afgør desuden, hvilke typer materiale og hvilke kategorier af vegetativt formeringsmateriale af vin, der kan markedsføres på Fællesskabets område i medfør af litra a).

c) Indtil Rådet har truffet afgørelse i medfør af litra a), og uden at det berører overholdelsen af Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (*), kan medlemsstaterne bemyndiges til at træffe sådanne afgørelser efter fremgangsmåden i artikel 17, stk. 2. I den forbindelse sørger de for, at det materiale, som skal importeres, frembyder garantier, der i enhver henseende svarer til garantierne for vegetativt formeringsmateriale af vin produceret i Fællesskabet i overensstemmelse med dette direktiv. Det importerede materiale skal navnlig være ledsaget af et dokument med de i artikel 11, stk. 2, omhandlede oplysninger.

(*) EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.«

22) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 16a

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv vedrørende de emner, der er omhandlet i nedennævnte bestemmelser, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 17, stk. 2:

— artikel 2, stk. 1, afsnit DA, litra c), artikel 3, stk. 3, artikel 8, stk. 2, artikel 9, artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, litra c).

Artikel 16b

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv vedrørende de emner, der er omhandlet i nedennævnte bestemmelser, vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 17, stk. 3:

— artikel 2, stk. 1, litra l), artikel 3, stk. 5, artikel 10, stk. 3, og artikel 14a.«

23) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (*).

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

24) Henvisningerne til artikel 17 i artikel 5d, stk. 2, artikel 14, stk. 3, artikel 16, 17a og 18a skal forstås som henvisninger til artikel 17, stk. 2.

Artikel 2

Direktiv 74/649/EØF ophæves.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 23. februar 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. februar 2002.

På Rådets vegne

P. del CASTILLO

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af 13. december 2001

om udnyttelse af fleksibilitetsinstrumentet

(punkt 24 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren)

(2002/158/EF)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾, særlig punkt 24,

under henvisning til forslag til Rådets forordning om fremme af omstillingen af de fartøjer og fiskere, der indtil 1999 var afhængige af fiskeriaftalen med Marokko (KOM(2001) 384 — 2001/0163(CNS)) ⁽²⁾,

under henvisning til konklusionerne af samrådsmødet mellem Rådet og delegationen fra Europa-Parlamentet med deltagelse af Kommissionen den 21. og 22. november 2001 under Rådets anden behandling af forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da fiskeriaftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko ikke er blevet forlænget, har Det Europæiske Råd på sit møde i Nice anmodet Kommissionen om at fremsætte forslag med henblik på omstilling af den fællesskabsfiskeriflåde, der fiskede i marokkanske farvande.
- (2) Ifølge den særaktion med henblik på omstilling af den spanske og portugisiske flåde, som Kommissionen har foreslået den 18. juli 2001 til et beløb på 197 mio. EUR, skal der gennemføres foranstaltninger med henblik på omstilling af de pågældende flåder svarende til dem, der finansieres over Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), som overholder bestemmelserne for medfinansiering over FIUF.

- (3) Denne aktion falder ind under udgiftsområde 2, strukturforanstaltninger, underudgiftsområdet vedrørende strukturfonde i de finansielle overslag og supplerer de godtgørelser, der siden januar 2000 har været ydet inden for samme udgiftsområde.
- (4) Til foranstaltningerne til fordel for de regioner, der grænser op til ansøgerlandene, afsættes der 30 mio. EUR i 2002 under udgiftsområde 2, strukturforanstaltninger, med henblik på Fællesskabets initiativprogram Interreg.
- (5) I overensstemmelse med punkt 12, andet afsnit, i den interinstitutionelle aftale er der ingen disponibel margin efter fordelingerne til samtlige aktioner, der falder ind under udgiftsområde 2, strukturforanstaltninger.
- (6) Betingelserne for anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet, jf. punkt 24 i den interinstitutionelle aftale, er således opfyldt —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fleksibilitetsinstrumentet udnyttes under Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002 med et beløb på 200 mio. EUR som forpligtelsesbevillinger.

Artikel 2

Af dette beløb anvendes 170 mio. EUR til finansiering af den særaktion, der skal fremme omstillingen af de fartøjer og fiskere, der indtil 1999 var afhængige af fiskeriaftalen med Marokko, og som er opført under udgiftsområdet vedrørende strukturforanstaltninger i de finansielle overslag under den nye konto B2-2 0 0 N i Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 266.

De resterende 30 mio. EUR anvendes til finansiering af de foranstaltninger med henblik på at forbedre konkurrenceevnen i de regioner, der grænser op til ansøgerlandene, der er opført under kapitel B2-1 4, fællesskabsinitiativer under Interreg-programmet.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, samtidig med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002 ⁽¹⁾.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. december 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. VANDE LANOTTE

Formand

⁽¹⁾ EFT L 29 af 31.1.2002.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. februar 2002

om fælles standardskemaer til anvendelse ved forelæggelse af sammenfattende oplysninger om nationale brændstofkvalitetsdata

(meddelt under nummer K(2002) 508)

(2002/159/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne skal overvåge kvaliteten af benzin og dieselolie, som markedsføres på deres territorier, med henblik på at sikre overensstemmelse med miljøspecifikationerne i direktiv 98/70/EF og sikre effektiviteten af de foranstaltninger, der skal nedbringe luftforureningen fra motorkøretøjer.
- (2) Det er nødvendigt at etablere fælles standardskemaer til anvendelse ved forelæggelse af oplysninger om brændstofkvalitetsovervågningen, jf. artikel 8, stk. 3, i direktiv 98/70/EF —

Artikel 1

Med denne beslutning etableres fælles standardskemaer til anvendelse ved forelæggelsen af nationale brændstofkvalitetsdata i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 98/70/EF.

Artikel 2

Medlemsstaterne skal anvende standardskemaerne i bilaget, når de forelægger data for Kommissionen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

BILAG

OM STANDARDSKEMAER TIL ANVENDELSE VED RAPPORTERING AF OPLYSNINGER OM BRÆNDSTOFKVALITETSOVERVÅGNINGEN

1. INDLEDNING

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2000/71/EF ⁽²⁾, er der fastsat miljøspecifikationer for alle benzin- og dieseltypen, som markedsføres i Den Europæiske Union. Disse specifikationer findes i direktivets bilag I til IV. Ifølge artikel 8, stk. 1, er medlemsstaterne forpligtet til at overvåge, at disse brændstofkvalitetsspecifikationer overholdes i henhold til de analytiske målemetoder, der henvises til i direktivet. Senest den 30. juni hvert år skal medlemsstaterne forelægge en sammenfatning af de overvågningsdata for brændstofkvaliteten, de har indsamlet i perioden januar til december i det foregående kalenderår. Den første rapport skal forelægges senest den 30. juni 2002. Europa-Kommissionen har udarbejdet de vedlagte standardskemaer i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 98/70/EF og Kommissionens beslutning (henvisning til nærværende beslutning).

2. OPLYSNINGER OM, HVEM DER UDARBEJDER RAPPORTEN OM OVERVÅGNING AF BRÆNDSTOFKVALITETEN

Myndighederne, som har ansvaret for at udarbejde rapporten om overvågning af brændstofkvaliteten, anmodes om at udfylde nedenstående skema.

Rapporteringsår	
Land	
Dato for færdiggørelse af rapporten	
Institut med ansvar for rapporten	
Instituttets adresse	
Person med ansvar for rapporten	
Telefonnummer	
E-post	

3. DEFINITIONER OG FORKLARING

Overordnet oktantal: I direktiv 98/70/EF er der fastsat miljøspecifikationer for benzin- og dieselbrændstoftyper, som markedsføres i EU. Specifikationerne i direktivet kan opfattes som »overordnede oktantal«. Disse omfatter i) blyfri normalbenzin (RON > 91), ii) blyfri benzin (RON > 95) og iii) dieselolie.

Nationalt oktantal: Medlemsstaterne kan naturligvis definere »nationale« oktantal, men disse skal dog stadig overholde de specifikationer, der er opstillet for det overordnede oktantal. Nationale oktantal kan f.eks. omfatte blyfri superbenzin (RON > 98), benzin med blyerstatning, svovlfri benzin, benzin med højst 50 ppm svovl, svovlfri diesel, diesel med højst 50 ppm svovl.

Svovlfri brændstoffer er benzin- og dieselbrændstoffer med et svovlindhold på mindre end 10 mg/kg (ppm).

4. BESKRIVELSE AF BRÆNDSTOFKVALITETSOVERVÅGNINGSSYSTEMET

Medlemsstaterne skal beskrive, hvordan deres nationale brændstofkvalitetsovervågningssystemer fungerer.

⁽¹⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

⁽²⁾ EFT L 287 af 14.11.2000, s. 46.

5. SAMLET SALG AF BENZIN OG DIESEL

Medlemsstaterne anmodes om at udfylde følgende skema med mængderne af hver benzin- og dieseltypen, der markedsføres på deres territorium.

Oktantal	Nationalt salg i alt (Liter/ton)
Blyfri normalbenzin (minimum RON = 91) ⁽¹⁾	
Blyfri benzin (minimum RON = 95) ⁽¹⁾	
Blyfri benzin (minimum RON = 95 og mindre end 50 ppm svovl) ⁽²⁾	
Svovlfri, blyfri benzin ⁽³⁾ (under 10 ppm)	
Blyfri benzin (95 ≤ RON < 98)	
Blyfri benzin (98 ≤ RON)	
Diesellole ⁽⁴⁾	
Diesellole (mindre end 50 ppm svovl) ⁽⁵⁾	
Diesellole (mindre end 10 ppm svovl) ⁽⁶⁾	

⁽¹⁾ Som specificeret i bilag I til direktiv 98/70/EF.

⁽²⁾ Som specificeret i bilag III til direktiv 98/70/EF.

⁽³⁾ Som specificeret i bilag III til direktiv 98/70/EF, undtagen svovlindholdet, der skal være mindre end 10 ppm.

⁽⁴⁾ Som specificeret i bilag II til direktiv 98/70/EF.

⁽⁵⁾ Som specificeret i bilag IV til direktiv 98/70/EF.

⁽⁶⁾ Som specificeret i bilag IV til direktiv 98/70/EF, undtagen svovlindholdet, der skal være mindre end 10 ppm.

6. SVOVLFRIE BRÆNDSTOFFERS GEOGRAFISKE DÆKNING

Medlemsstaterne anmodes om at beskrive, i hvilket omfang (dvs. den geografiske dækning) svovlfrie brændstoffer markedsføres på deres territorium.

Kort beskrivelse af, i hvilket geografisk område svovlfri benzin og diesel markedsføres inden for en medlemsstats territorium.

7. DEFINITION AF SOMMERPERIODE HVAD ANGÅR FLYGTIGE STOFFER I BENZIN

Direktiv 98/70/EF indeholder et krav om, at benzins damptryk skal være mindre end 60,0 kPa i sommerperioden, som løber fra den 1. maj til den 30. september. For de af medlemsstaterne, som er udsat for »arktiske klimaforhold«, løber sommerperioden dog fra den 1. juni til den 31. august, og damptrykket må ikke overstige 70 kPa. Medlemsstaterne anmodes om at anføre, hvordan sommerperioden defineres på deres territorium.

Sommerperiode (defineret for flygtige stoffer i benzin)	
--	--

8. STANDARDSKEMA FOR BENZIN

Medlemsstaterne skal indsende en sammenfattende rapport om de overvågningsdata for benzinkvaliteten (både for nationale og for overordnede oktantal), som de har indsamlet i et givet kalenderår (januar til december). Dette sammenfattende skema er vedlagt som tillæg I. Prøvningsmetoderne i EN 228:2000 eller i givet fald senere udgaver skal anvendes.

9. STANDARDSKEMA FOR DIESELOLIE

Medlemsstaterne skal indsende en sammenfattende rapport om de overvågningsdata for dieseloliekvaliteten (både for nationale og for overordnede oktantal), som de har indsamlet i et givet kalenderår (januar til december). Dette sammenfattende skema er vedlagt som tillæg II. Prøvningsmetoderne i EN 590:2000-udgaven eller i givet fald senere udgaver skal anvendes.

10. FORELÆGGELSE AF RAPPORTEN OM OVERVÅGNING AF BRÆNDSTOFKVALITETEN

Rapporten om overvågning af brændstofkvaliteten skal formelt forelægges følgende person:

Generalsekretæren
Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Derudover skal rapporten indsendes i elektronisk format til følgende e-postadresse: env-report-98-70@cec.eu.int

Tillæg I

Markedsførte brændstoffer, som anvendes i køretøjer med motor med styret tænding (benzin)

Parameter	Enhed	Analytiske og statistiske resultater					Grænseværdi (*)		
							Nationale specifikationer		I henhold til direktiv 98/70/EF
							Minimum	Maksimum	
		Antal prøver	Minimum	Maksimum	Middel	Standard-afvigelse	Minimum	Maksimum	Maksimum
Research-oktantal	—								—
Motoroktantal	—								
Damptryk, DVPE	kPa								60,0
Destillation:									
— fordampet ved 100 °C	% (v/v)								46,0
— fordampet ved 150 °C	% (v/v)								75,0
Kulbrinter:									
— olefiner	% (v/v)								18,0
— aromater	% (v/v)								42,0
— benzen	% (v/v)								1,0
Oxygenindhold	% (m/m)								2,7
Oxygenater									
— Methanol	% (v/v)								3
— Ethanol	% (v/v)								5
— Isopropylalkohol	% (v/v)								10
— Terbutylalkohol	% (v/v)								7
— Isobutylalkohol	% (v/v)								10
— Etherer med 5 kulstofatomer pr. molekyle og derover	% (v/v)								15
— Andre oxygenater	% (v/v)								10
Svovlindhold	mg/kg								150
Blyindhold	g/l								0,005

(*) Grænseværdierne er »sande værdier«, og de er opstillet i henhold til procedurerne for fastsættelse af grænseværdier i EN ISO 4259:1995. Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes ifølge kriterierne i EN ISO 4259:1995.

Antal prøver i hver måned						I alt	
Januar		April		Juli		Okttober	
Februar		Maj		August		November	
Marts		Juni		September		December	

Tillæg II

Markedsførte brændstoffer, som anvendes i køretøjer med motor med kompressionstænding (diesel)

Land
Rapporteringsår
Overordnet eller nationalt oktantal

Parameter	Enhed	Analytiske og statistiske resultater						Grænseværdi (*)		
		Antal prøver	Minimum	Maksimum	Middelværdi	Standardafvigelse		Nationale specifikationer	I henhold til direktiv 98/70/EF	
Cetantal	—							Minimum	Maximum	
Massefylde ved 15 °C	kg/m ³									51,0
Destillation: 95 % kogepunkt	°C									—
Polycykliske aromatiske kulbrinter	% (m/m)									845
Svovlindhold	mg/kg									360
										11
										350

(*) Grænseværdierne er »sande værdier« og de er opstillet i henhold til procedurerne for fastsættelse af grænseværdier i EN ISO 4259:1995. Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes ifølge kriterierne i EN ISO 4259:1995.

Antal prøver i hver måned		
Januar	Juli	
Februar	August	
Marts	September	
April	Oktober	
Maj	November	
Juni	December	
I alt		

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. februar 2002

om ændring af bilag D til Rådets direktiv 90/426/EØF for så vidt angår test til diagnosticering af afrikansk hestepest

(meddelt under nummer K(2002) 556)

(EØS-relevant tekst)

(2002/160/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/298/EF ⁽²⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag D til direktiv 90/426/EØF beskriver den komplementbindingstest, der skal udføres til diagnosticering af afrikansk hestepest.
- (2) I november 2000 var EF-referencelaboratoriet i Algete, Spanien, vært ved det årlige møde mellem de nationale referencelaboratorier for afrikansk hestepest i EU-medlemsstaterne. Under dette møde blev der fremlagt videnskabeligt bevis for, at den komplementbindingstest, der på nuværende tidspunkt er beskrevet i bilag D til direktiv 90/426/EØF, har alvorlige mangler, navnlig fordi den kun egner sig til påvisning af antistoffer efter nylig infektion eller vaccination. Desuden har moderne ELISA'er i praksis afløst denne test på næsten alle laboratorier i EF og tillige i de større eksportlande.
- (3) De internationalt anerkendte laboratorietest til påvisning af antistoffer mod afrikansk hestepestvirus er beskrevet i Manual of Standards for Diagnostic Tests and

Vaccines ⁽³⁾ fra Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE). Den nuværende udgave nævner dog kun en af de foreliggende ELISA'er.

- (4) Bilag D til direktiv 90/426/EØF bør derfor ændres for at tage hensyn til den tekniske udvikling og internationalt godkendte normer.
- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag D til direktiv 90/426/EØF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 102 af 12.4.2001, s. 63.

⁽³⁾ Kapitel 2.1.11, 4. udgave 2000.

BILAG

»BILAG D

AFRIKANSK HESTEPEST

DIAGNOSE

Reagenser til de ELISA'er, der er beskrevet nedenfor, fås hos EF-referencelaboratoriet eller OIE-referencelaboratorierne for afrikansk hestepest.

1. KOMPETITIV ELISA TIL PÅVISNING AF ANTISTOFFER MOD AFRIKANSK HESTEPESTVIRUS (AHSV) (FORESKREVET TEST)

Kompetitiv ELISA anvendes til påvisning af specifikt AHSV-antistof i sera fra alle arter enhovedede dyr. Det bredspek-trede, polyklonale immunanti-AHSV-marsvineserum (i det følgende betegnet »marsvineantiserum«) er serumgruppespe-cifikt og kan påvise alle kendte serotyper af AHS-virus.

Testprincippet er at afbryde reaktionen mellem AHSV-antigen og et marsvineantiserum ved hjælp af en testserum-prøve. AHSV-antistofferne i testserumprøven vil konkurrere med antistofferne i marsvineantiserummet, hvilket medfører, at farven bliver mindre kraftig end forventet (efter tilsætning af enzymerkødet antimarsvineantistof og substrat). Der kan testes sera i en enkelt fortynding på 1:5 (spottestmetode), eller der kan titreres (serumtitreringsme-tode) til fortyndingsendepunkterne. Hæmningsværdier på over 50 % kan betragtes som positive.

Den testprotokol, der er beskrevet i det efterfølgende, anvendes på Regional Reference Laboratory for African horse sickness i Pirbright, Det Forenede Kongerige.

1.1. Testprocedure

1.1.1. Fremstilling af plader

1.1.1.1. ELISA-plader påføres AHSV-antigen, der er udvundet af inficerede cellekulturer og fortyndet med carbonat-bicarbonatbuffer, pH-værdi 9,6. ELISA-pladerne inkuberes natten over ved 4 °C.

1.1.1.2. Pladerne skylles 3 gange ved, at hullerne overhældes med fosfatbufferet saltopløsning (PBS), pH-værdi 7,2-7,4, tømmes og tørres med absorberende papir.

1.1.2. Kontrolhuller

1.1.2.1. De positive kontrolsera titreres i en tofolds fortyndingsrække mellem 1:5 og 1:640 tværs over kolonne 1 i blokerende buffer (PBS indeholdende 0,05 % (v/v) Tween-20, 5,0 % (w/v) skummetmælkspulver (Cadbu-ry's Marvel™) og 1 % (v/v) serum fra voksent kvæg) til en slutmængde på 50 µl/hul.

1.1.2.2. Der tilsættes 50 µl negativt kontrolserum i en fortynding på 1:5 (10 µl serum + 40 µl blokerende buffer) til hul A og B i kolonne 2.

1.1.2.3. Der tilsættes 100 µl/hul blokerende buffer til hul C og D i kolonne 2 (BLANK).

1.1.2.4. Der tilsættes 50 µl blokerende buffer til hul E, F, G og H i kolonne 2 (marsvinekontrol).

1.1.3. Spottestmetode

1.1.3.1. Der tilsættes en 1:5-fortynding af hvert testserum i blokerende buffer til huller til dobbeltbestemmelse i kolonne 3 til 12 (10 µl sera + 40 µl blokerende buffer).

eller

1.1.4. Serumtitreringsmetode

1.1.4.1. Der tilberedes en tofolds fortyndingsrække af hver prøve (mellem 1:5 og 1:640) i blokerende buffer over otte huller i hver kolonne (3 til 12).

derefter

1.1.5. Der tilsættes 50 µl marsvineantiserum, som forinden er fortyndet med blokerende buffer, til alle huller bortset fra BLANK-hullerne i ELISA-pladen (alle huller indeholder nu en slutmængde på 100 µl).

1.1.5.1. Der inkuberes i 1 time ved 37 °C på en orbitalryster.

1.1.5.2. Pladerne skylles tre gange og tørres som før.

1.1.5.3. Der tilsættes 50 µl kanin-antimarsvin peberrodsperoxidase-konjugat (HRP), som forinden er fortyndet med blokerende buffer, til hvert hul.

1.1.5.4. Der inkuberes i 1 time ved 37 °C på en orbitalryster.

1.1.5.5. Pladerne skylles tre gange og tørres som før.

1.1.6. Kromogen

Kromogen-OPD-opløsningen (OPD = ortho-phenyldiamin) tilberedes efter fabrikantens anvisninger (0,4 mg/ml i steriliseret destilleret vand) lige inden brug. Der tilsættes substrat (hydrogenperoxid = H₂O₂) til en slutkoncentration på 0,05 % (v/v) (1: 2 000 af en 30 % opløsning af H₂O₂). Der tilsættes 50 µl af OPD-opløsningen til hvert hul, og pladerne henstår på bordet i 10 minutter ved omgivelsestemperatur. Reaktionen standses ved, at der tilsættes 50 µl/hul 1 M svovlsyre (H₂SO₄).

1.1.7. Aflæsning

Aflæses spektrofotometrisk ved 492 nm.

1.2. Angivelse af resultater

1.2.1. Ved hjælp af en programpakke udprintes værdierne for absorbans (OD) og den procentvise hæmning (PI) for test- og kontrolsera baseret på gennemsnitsværdien for de fire marsvinekontrollhuller. Dataene udtrykt som OD- og PI-værdier anvendes til bestemmelse af, om testen er udført pålideligt nok. De øvre kontrolgrænser (UCL) og nedre kontrolgrænser (LCL) for marsvinekontrollen ligger henholdsvis mellem OD-værdierne 1,4 og 0,4. Endepunktstiteren for den positive kontrol baseret på 50 % PI bør være 1:240 (mellem 1:120 og 1:480). Plader, der ikke opfylder de ovennævnte kriterier, må kasseres. Hvis titeren for det positive kontrolserum er større end 1:480 og prøverne stadig er negative, kan de negative prøver dog accepteres.

Hullerne med negativt kontrolserum til dobbeltbestemmelse og blankhullerne til dobbeltbestemmelse bør henholdsvis give PI-værdier mellem + 25 % og - 25 % og mellem + 95 % og + 105 %. Resultater uden for disse grænser er ikke ensbetydende med, at pladen må kasseres, men tyder på, at der er ved at udvikle sig baggrundsfarve.

1.2.2. Den diagnostiske tærskel (cut-off-værdi) for testsera er 50 % (PI 50 %). Prøver, der giver PI-værdier over 50 %, registreres som positive. Prøver, der giver PI-værdier under 50 %, registreres som negative.

Prøver, der giver PI-værdier over og under tærsklen for hullerne til dobbeltbestemmelse, betragtes som tvivlsomme. Sådanne prøver kan gentestes i spottesten og ved titrering. Positive prøver kan også titreres, så der fås en indikation af, hvor positive de er.

Spottestskema

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ve. Cont.		Testsera									
A	1:5	-ve. Cont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	-ve. Cont.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Blank										
D	1:40	Blank										
E	1:80	GP Cont.										
F	1:160	GP Cont.										
G	1:320	GP Cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	GP Cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

-ve. Cont. = negativ kontrol.

+ve. Cont. = positiv kontrol.

GP Cont. = marsvinekontrol.

Serumtitreringsskema

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ve. Cont.		Testsera									
A	1:5	–ve. Cont.	1:5									1:5
B	1:10	–ve. Cont.	1:10									1:10
C	1:20	Blank	1:20									1:20
D	1:40	Blank	1:40									1:40
E	1:80	GP Cont.	1:80									1:80
F	1:160	GP Cont.	1:160									1:160
G	1:320	GP Cont.	1:320									1:320
H	1:640	GP Cont.	1:640									1:640

–ve. Cont. = negativ kontrol.

+ve. Cont. = positiv kontrol.

GP Cont. = marsvinekontrol.

2. INDIREKTE ELISA TIL PÅVISNING AF ANTISTOFFER MOD AFRIKANSK HESTEPESTVIRUS (AHSV) (FORESKREVET TEST)

Den nedenfor beskrevne test er i overensstemmelse med testbeskrivelsen i kapitel 2.1.11 i OIE's Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, 4. udgave, 2000.

Det rekombinante VP7-protein er blevet anvendt som antigen til bestemmelse af AHS-virusantistof på grund af dets store følsomhed og specifitet. Andre fordele er, at det er stabilt og ikke infektiøst.

2.1. Testprocedure

2.1.1. Fast fase

2.1.1.1. ELISA-plader påføres rekombinant AHSV-4 VP7 fortyndet med carbonat-bicarbonatbuffer, pH-værdi 9,6. Pladerne inkuberes natten over ved 4 °C.

2.1.1.2. Pladerne skylles fem gange med destilleret vand indeholdende 0,01 % (v/v) Tween 20 (skylleopløsning). Pladerne bankes forsigtigt mod absorberende materiale, så eventuel resterende skylleopløsning fjernes.

2.1.1.3. Pladerne blokeres med fosfatbufferet saltopløsning(PBS) + 5 % (w/v) skummetmælk (skummetmælks-pulver fra Nestlé™), 200 µl/hul, i 1 time ved 37 °C.

2.1.1.4. Den blokerende opløsning fjernes, og pladerne bankes forsigtigt mod absorberende materiale.

2.1.2. Prøver

2.1.2.1. De serumprøver, der skal testes, og positive og negative kontrolsera fortyndes 1:25 med PBS + 5 % (w/v) skummetmælk + 0,05 % (v/v) Tween 20, 100 µl pr. hul. Der inkuberes i 1 time ved 37 °C.

Ved titrering tilberedes tofolds fortyndingsrækker fra 1:25 (100 µl/hul), ét serum pr. pladekolonne, og det samme gøres med de positive og negative kontroller. Der inkuberes i 1 time ved 37 °C.

2.1.2.2. Pladerne skylles som beskrevet på trin 2.1.1.2.

2.1.3. Konjugat

2.1.3.1. Der overføres 100 µl/hul peberrodsperoxidasekonjugeret (HRP) antihestegammaglobulin fortyndet med PBS + 5 % mælk + 0,05 % Tween 20, pH-værdi 7,2. Der inkuberes i 1 time ved 37 °C.

2.1.3.2. Pladerne skylles som beskrevet på trin 2.1.1.2.

2.1.4. Kromogen/substrat

- 2.1.4.1. Der tilsættes 200 µl/hul kromogen-/substratopløsning [10 ml 80,6 mM DMAB (dimethyl aminobenzaldehyd) + 10 ml 1,56 mM MBTH (3-methyl-2-benzo-thiazolin-hydrazonhydro-chlorid) + 5 µl H₂O₂].

Farveudviklingen standses ved tilsætning af 50 µl 3 N H₂SO₄ efter ca. 5-10 minutter (inden den negative kontrol begynder at antage farve).

Andre kromogener såsom ABTS (2,2'-azino-bis-[3-ethylbenzo-thiazolin-6-sulfonsyre]), TMB (tetramethylbenzidin) eller OPD (ortho-phenyldiamin) kan også benyttes.

- 2.1.4.2. Pladerne aflæses ved 600 nm (eller 620 nm).

2.2. Fortolkning af resultater

- 2.2.1. Cut-off-værdien beregnes ved, at der lægges 0,6 til værdien af den negative kontrol (0,6 er den afledte standardafvigelse for en gruppe på 30 negative sera).
- 2.2.2. Prøver, der giver absorbansværdier, som ligger under cut-off, betragtes som negative.
- 2.2.3. Prøver, der giver absorbansværdier, som ligger over cut-off + 0,15, betragtes som positive.
- 2.2.4. Prøver, der giver mellemliggende absorbansværdier, er tvivlsomme, og resultatet skal bekræftes ved en anden metode.

3. BLOKERENDE ELISA TIL PÅVISNING AF ANTISTOFFER MOD AFRIKANSK HESTEPESTVIRUS (AHSV) (FORESKREVET TEST)

Den blokerende ELISA kan påvise specifikke AHSV-antistoffer i sera fra alle modtagelige arter. VP7 er det vigtigste AHSV-antigenprotein og findes inden for de ni serotyper. Da det monoklonale antistof (Mab) også er rettet mod VP7, vil testen udvise stor følsomhed og specificitet. Desuden er det rekombinante VP7-antigen helt uskadeligt og garanterer derfor en høj grad af sikkerhed.

Testprincippet er at afbryde reaktionen mellem det rekombinante VP7, det antigen, der er bundet til ELISA-pladen, og det VP7-specifikke konjugerede Mab. Antistoffet i testseraene vil blokere reaktionen mellem antigenet og Mab, hvilket medfører, at farven bliver mindre kraftig.

Den nedenfor beskrevne test udføres på EF-referencelaboratoriet for afrikansk hestepest i Algete, Spanien.

3.1. Testprocedure

3.1.1. ELISA-plader

- 3.1.1.1. Pladerne påføres rekombinant AHSV-4 VP7, som er fortyndet med carbonat-bicarbonatbuffer, pH-værdi 9,6. Der inkuberes natten over ved 4 °C.
- 3.1.1.2. Pladerne skylles 5 gange med fosfatbufferet saltopløsning (PBS) indeholdende 0,05 % (v/v) Tween 20 (PBST).
- 3.1.1.3. Pladerne stabiliseres ved behandling med en stabiliserende opløsning (så de kan opbevares i lang tid ved 4 °C uden tab af aktivitet) og tørres med absorberende materiale.

3.1.2. Prøver og kontroller

- 3.1.2.1. Ved screening: Testsera og kontroller fortyndes 1:10 direkte på pladen med PBST til en slutmængde på 100 µl/hul. Der inkuberes i 1 time ved 37 °C.
- 3.1.2.2. Ved titrering: Der tilberedes en tofolds fortyndingsrække af testsera og positive kontroller (100 µl/hul) mellem 1:10 og 1: 1 280 over otte huller. Negativ kontrol testes ved en fortynding på 1:10.

3.1.3. Konjugat

Der tilsættes 50 µl/hul forfortyndet peberrodsperoxidasekonjugeret (HRP) Mab (monoklonale antistoffer, der er specifikke for VP7) til hvert hul og blandes forsigtigt, så der opnås homogenitet. Der inkuberes i 30 minutter ved 37 °C.

3.1.4. Pladerne skylles fem gange med PBST og tørres som før.**3.1.5. Kromogen/substrat**

Der tilsættes 100 µl/hul kromogen-/substratopløsning [1 ml ABTS (2,2'-azino-bis-[3-ethylbenzothiazolin-6-sulfonsyre] 5 mg/ml ± 9 ml substratbuffer (0,1 M fosfat-citratbuffer med en pH-værdi på 4 indeholdende 0,03 % H₂O₂) og inkuberes i 10 minutter ved stuetemperatur. Farveudviklingen standses ved tilsætning af 100 µl/hul 2 % (w/v) SDS (natriumdodecylsulfat).

3.1.6. Aflæsning

Der aflæses ved 405 nm i en ELISA-læser.

3.2. Fortolkning af resultater**3.2.1. Validering af prøven**

Testen er pålidelig, når absorbansen (OD) af den negative kontrol (NC) er højere end 1,0, og OD af den positive kontrol (PC) er lavere end 0,2.

3.2.2. Beregning af cut-off

Positiv cut-off = $NC - ((NC-PC) \times 0,3)$

Negativ cut-off = $NC - ((NC-PC) \times 0,2)$

hvor NC er OD af den negative kontrol, og PC er OD af den positive kontrol.

3.2.3. Fortolkning af resultater

Prøver med lavere OD end den positive cut-off bør betragtes som positive for AHSV-antistoffer.

Prøver med højere OD end den negative cut-off bør betragtes som negative for AHSV-antistoffer.

Prøver med OD mellem disse to værdier bør betragtes som tvivlsomme, og der bør tages endnu en prøve fra dyrene efter 2-3 uger.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. februar 2002

om godkendelse af de planer, Tyskland har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i Saarland og for nødvaccination mod klassisk svinepest hos vildsvin i Rheinland-Pfalz

(meddelt under nummer K(2002) 617)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/161/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, og artikel 25, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Klassisk svinepest blev bekræftet i vildsvinepopulationen i Rheinland-Pfalz i Tyskland i 1999.

(2) Ved beslutning 1999/335/EF ⁽²⁾ godkendte Kommissionen den plan, Tyskland forelagde for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i Rheinland-Pfalz.

(3) På trods af de hidtil gennemførte foranstaltninger breder sygdommen sig fortsat, og den er blevet bekræftet hos vildsvinepopulationen i Saarland. I 2001 og 2002 blev der også konstateret udbrud af klassisk svinepest i svinebesætninger i Rheinland-Pfalz, sandsynligvis i forbindelse med sygdommen hos vildsvin.

(4) I henhold til artikel 16 og 20 i direktiv 2001/89/EF har de tyske myndigheder forelagt planer for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i Saarland og for nødvaccination af vildsvin i Rheinland-Pfalz og Saarland.

(5) De tyske myndigheder har tilladt, at der anvendes en levende svækket vaccine mod klassisk svinepest (C-stamme) for at immunisere vildsvin gennem udlægning af lokkemad.

(6) I denne forbindelse anses vaccination af vildsvin at være et effektivt redskab, som kan supplere andre foranstaltninger til sygdomsbekæmpelse.

(7) Kommissionen har gennemgået de forelagte planer og fundet dem i overensstemmelse med direktiv 2001/89/EF.

(8) Der bør fastlægges nærmere regler for handelen med levende svin og visse svinekødsprodukter fra de områder i Tyskland, hvor vaccination sandsynligvis vil påvirke sygdommens udvikling.

(9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af Tyskland forelagte planer for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i Saarland godkendes.

Artikel 2

De af Tyskland forelagte planer for nødvaccination af vildsvin i Rheinland-Pfalz godkendes.

Artikel 3

1. Tyskland sikrer sig, at svin, ornesæd og æg og embryoner af svin ikke afsendes fra de områder, der er beskrevet i bilaget.

2. Tyskland kan dog fastsætte undtagelser til det i stk. 1 fastsatte forbud mod at afsende svin, ornesæd og æg og embryoner af svin til andre områder i Tyskland, hvis svin, ornesæd og æg og embryoner af svin ikke derpå afsendes fra bestemmelsesbesætningen til en destination uden for Tyskland i løbet af 30 dage efter indsætning af svin eller brug af sæd, æg og embryoner i modtagersøerne.

Artikel 4

1. I det sundhedscertifikat, der er fastsat i Rådets direktiv 64/432/EØF ⁽³⁾, og som ledsager de fra Tyskland afsendte svin, anføres følgende: »Dyr i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2002/161/EF«.⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.⁽²⁾ EFT L 126 af 20.5.1999, s. 21.⁽³⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

2. I det sundhedscertifikat, der er fastsat i Rådets direktiv 90/429/EØF ⁽¹⁾, og som ledsager ornesæd afsendt fra Tyskland, anføres følgende: »Sæd i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2002/161/EF«.

3. I det sundhedscertifikat, der er fastsat i Kommissionens beslutning 95/483/EF ⁽²⁾, og som ledsager æg og embryoner af svin afsendt fra Tyskland, anføres følgende: »Embryoner/æg ^(*) i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2002/161/EF.

(*) Det ikke-relevante overstreges.«

Artikel 5

Tyskland sikrer sig, at alle vildsvin, der findes døde eller nedskydes i det område, som er beskrevet i bilaget, bortskaffes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, litra k), i direktiv 2001/89/EF.

Artikel 6

Tyskland sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre de i artikel 1 og 2 nævnte planer fra datoen for vedtagelsen af denne beslutning.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

Rheinland-Pfalz

Kreise: Ahrweiler, Bernkastel-Wittlich, Birkenfeld, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun, Mayen-Koblenz, Stadt Koblenz, Stadt Trier.

I Kreis Kusel: Reichweiler, Pfeffelbach, Thallichtenberg, Körborn, Dennweiler-Frohnbach, Oberalben, Ulmet, Rathweiler, Niederalben, Homberg.

I Kreis Birkenfeld: verbandsfr. Gemeinde Idar-Oberstein, Mackenrodt, Hettenrodt, Kirchweiler, Veitsrodt, Herborn, Mörschied, Weiden, Oberhosenbach, Wickenrodt, Sonnschied.

I Kreis Bad Kreuznach: Bruschied, Schnepfenbach, Hennweiler, Kellenbach, Königsau, Schwarzerden, Staatswald Entenpfuhl, Winterbach.

I Kreis Rhein-Hunsrück: Riesweiler, Argenthal, Schnorbach, Mörschbach, Rheinböllen.

I Kreis Mainz-Bingen: Breitscheid, Stadt Bacharach.

I Kreis Trier-Saarburg: Taben-Rodt, Kastel-Staadt, Serrig, Stadt Saarburg, Ayl, Kanzem, Stadt Konz, Wasserliesch, Oberbillig.

Saarland

I Kreis Merzig-Wadern: Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen, Wadern.

I Kreis Saarlouis: Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz, Saarlouis.

I Kreis Sankt Wendel: Nonnweiler, Nohfelden, Tholey.

Nordrhein-Westfalen

I Kreis Euskirchen: Dahlem og Blankenheim.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 62.

⁽²⁾ EFT L 275 af 18.11.1995, s. 30.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. februar 2002

om ændring af beslutning 2001/925/EF, 2002/33/EF og 2002/41/EF for at forlænge gyldighedsperioden for visse beskyttelsesforanstaltninger og nærmere betingelser med hensyn til klassisk svinepest i Spanien

(meddelt under nummer K(2002) 618)

(EØS-relevant tekst)

(2002/162/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ⁽³⁾, særlig artikel 10, stk. 1, litra b), og artikel 11, stk. 1, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er konstateret udbrud af klassisk svinepest i Catalonien i Spanien.
- (2) Spanien har truffet foranstaltninger i henhold til direktiv 2001/89/EF.
- (3) Kommissionen har i forbindelse med disse sygdomsudbrud vedtaget følgende retsakter: i) beslutning 2001/925/EF ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 2002/31/EF ⁽⁵⁾, om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Spanien, ii) beslutning 2002/33/EF om benyttelse af to slagterier i Spanien i henhold til artikel 10, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2001/89/EF ⁽⁶⁾ og iii) beslutning 2002/41/EF ⁽⁷⁾ om visse yderligere nærmere betingelser for, at der kan gives tilladelse til flytning af svin fra bedrifter i de beskyttelses- og overvågningszoner, som er oprettet i Spanien i forbindelse med klassisk svinepest.
- (4) På baggrund af udviklingen i situationen i det berørte område i Spanien bør de vedtagne foranstaltninger og betingelser forlænges og beslutning 2001/925/EF, 2002/

33/EF og 2002/41/EF ændres i overensstemmelse hermed.

- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 8 i beslutning 2001/925/EF:

- a) ændres »20. februar 2002« til »20. marts 2002«
- b) ændres »28. februar 2002« til »31. marts 2002«.

Artikel 2

I artikel 2 i beslutning 2002/33/EF ændres »28. februar 2002« til »31. marts 2002«.

Artikel 3

I artikel 4 i beslutning 2002/41/EF ændres »28. februar 2002« til »31. marts 2002«.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 339 af 21.12.2001, s. 56.

⁽⁵⁾ EFT L 13 af 16.1.2002, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT L 13 af 16.1.2002, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 19 af 22.1.2002, s. 47.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. februar 2002

om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Luxembourg

(meddelt under nummer K(2002) 671)

(EØS-relevant tekst)

(2002/163/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der har været udbrud af klassisk svinepest i Luxembourg.
- (2) Luxembourg har truffet foranstaltninger inden for rammerne af Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest ⁽³⁾.
- (3) Disse udbrud kan udgøre en fare for andre medlemsstaters bestande. Der bør derfor træffes yderligere foranstaltninger vedrørende flytning og forsendelse af svin og visse svineprodukter fra, inden for og gennem Luxembourg.
- (4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Luxembourg sørger for, at der ikke afsendes svin eller sæd, æg eller embryoner fra svin fra dets territorium, og at transit af køretøjer, der transporterer svin gennem Luxembourg, forbydes.

Artikel 2

1. Luxembourg sørger for, at der ikke flyttes svin inden for dets territorium, medmindre svinene:

- a) har været holdt på oprindelsesbedriften i mindst 30 dage før pålæsningen, og
- b) transporteres direkte til et slagteri med henblik på omgående slagtning.

2. Det er kun tilladt at flytte svin til et slagteri, jf. stk. 1, hvis de kompetente myndigheder i Luxembourg har givet specifik tilladelse hertil.

Artikel 3

Luxembourg sørger for, at køretøjer, der har været anvendt til transport af svin, rengøres og desinficeres hver gang de har været i brug, og transportøren skal fremlægge bevis for denne desinfektion.

Artikel 4

Medlemsstaterne ændrer deres handelsforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 5

Denne beslutning tages op til fornyet overvejelse inden den 10. marts 2002. Den anvendes indtil den 15. marts 2002.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.